

سرکوب مبارزه ضدسرمایه داری دانشجویان را محکوم می کنیم

در آستانه ۱۶ آذر، روز دانشجو، در یازدهم آذر ۸۶ شمار زیادی از فعالان چپ و رادیکال جنبش دانشجویی که برای این روز فراخوان برگزاری مراسم داده بودند دستگیر و در واقع ربوده شدند. جز شمار اندکی از دستگیرشدگان که در همان روز آزاد شدند، سایر بازداشت شدگان به زندان اوین برده شدند و هم اکنون در این زندان به سر می برند.

از نظر هر کارگر آگاهی، سرکوب این دانشجویان فقط بر بستر پروژه سرکوب سراسری و زنجیره ای جنبش ضدسرمایه داری طبقه کارگر ایران که تمامیت نظام سرمایه داری حاکم را در معرض تهدید قرار داده قابل توضیح است. این دانشجویان نیز همچون معلمان، پرستاران و بخش اعظم زنان حلقه ای از زنجیره جنبش ضدسرمایه داری و سراسری طبقه کارگر را تشکیل می دهند. آنان نه تنها خود بخشی از کارگران آینده را می سازند بلکه اکثراً فرزندان مزدبگیرانی هستند که در عین درگیری مشقت بار با مصائب نظام انسان ستیز سرمایه داری از جمله سطح بسیار پایین دستمزد، بیکاری و اخراج مجبورند برای تامین مخارج تحصیل فرزندان خود به اضافه کاری و کارهای دوم و سوم تن در دهند. فشار وحشتناک اقتصادی اکثر دانشجویان خانواده های آنان را چنان در تنگنا قرار داده که کم نیستند دانشجویانی که حتی در خرید ژتون غذای دانشگاه برای رفع گرسنگی خود نیز با مشکل روبرو هستند. نمونه آن، دانشجویان مازندرانی هستند که چند ماه پیش در اعتراضات خود خواستار پایین آمدن قیمت ژتون غذا شدند. از سویی دیگر، همین دانشجویان پس از تحمل این فشار هولناک برای اتمام تحصیل تازه با مشکل بیکاری یعنی همان مشکل عمومی کارگران مواجه هستند و در مواردی تنها با کمک خانواده های زحمت کش خود می توانند به سرکار بروند، آن هم کاری موقت با قراردادی چندماهه یا حداکثر یک ساله. بنابراین، مستقل از این که دانشجویان خود به مبارزه شان چگونه نگاه می کنند، درگیری آنان با نظام سیاسی حاکم به طور عینی و مادی از زاویه ضدیتشان با مناسبات سرمایه داری صورت می گیرد و نظام سیاسی حاکم نیز دقیقاً به همین علت آنان را سرکوب می کند.

اگر دانشجویان از این منظر به جنبش خود نگاه کنند این جنبش را جزء جدایی ناپذیری از جنبش سراسری و ضدسرمایه داری طبقه کارگر و مطالبات کارگران را مطالبات خود خواهند دید. زمینه مادی و واقعی شعار اتحاد کارگر و دانشجو در همین جا نهفته است و این شعار جز در این معنا در خدمت تبدیل کارگران و دانشجویان به سیاهی لشکر جریان های غیرکارگری برای کسب قدرت سیاسی از طریق مبارزه ضد رژیم فراطبقاتی خواهد بود. دانشجویان ایران باید حرکت دانشجویان فرانسه را در چند سال پیش سرمشق خود قرار دهند که در جریان تصویب ماده ای برای قانونی کردن کار موقت توسط دولت سرمایه داری فرانسه نخستین کسانی بودند که به خیابان ها آمدند و علیه این اقدام ضدکارگری دولت فرانسه تظاهرات کردند. فقط با عزیمت از مبارزه برای این گونه مطالبات کارگری و ارتقای آن به سطح یک مبارزه خودآگاهانه ضدسرمایه داری است که دانشجویان می توانند به شکل گیری یک صف طبقاتی نیرومند برای درهم کوبیدن نظام سرمایه داری و بدین سان تحقق شعارهایی چون آزادی و برابری امید داشته باشند.

ما ضمن گرامیداشت روز دانشجو و محکوم کردن سرکوب دانشجویان و خواست آزادی بی قید و شرط آنان، دانشجویان را به عزیمت از مطالبات ضدسرمایه داری طبقه کارگر و تلاش برای ارتقای این مبارزه به سطح مبارزه طبقاتی هرچه متشکل تر و پرتوان تر علیه نظام سرمایه داری فرا می خوانیم.

فعالان جنبش کارگری

۱۳۸۶/۹/۱۶